

smlouvy pracovní v originále nebo v ověřeném opisu, a jest při tom uvést, na které soudní okresy nebo jinak označené oblasti, závody a výrobní odvětví se má vztahovati.

§ 6.

Dohled nad zachováváním smluvních ustanovení přísluší stranám, které hromadnou smlouvu pracovní ujednaly. Kdo brání ve výkonu tohoto dohledu, dopouští se přestupku podle § 8.

§ 7.

Toto nařízení nevztahuje se na domáckou práci, pro kterou platí zákon ze dne 12. prosince 1919, č. 29 Sb. z. a n. z roku 1920. Na podniky tohoto druhu nebude vzat zřetel při sčítání dělníků podle § 2, odst. 1 a § 5, odst. 1 a 2 tohoto nařízení.

§ 8.

Jednání nebo opominutí proti ustanovením tohoto nařízení trestají se podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

§ 9.

Na pracovní podmínky, upravené podle § 5, nevztahuje se vládní nařízení ze dne 29. dubna 1935, č. 89 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí do 30. dubna 1936; provede je ministr sociální péče v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.
Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

103.

Vládní nařízení ze dne 29. dubna 1935 o daňových úlevách na opravy domů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

čl. I.

§ 1.

(1) Vlastníci domů v obci s více než 10.000 obyvateli podle posledního sčítání lidu nebo i v jiné obci, usnese-li se na tom její zastupitelstvo a zemský výbor toto usnesení schválí, mají z důvodu opravy domů nárok na daňovou úlevu, činí-li náklad na opravu u jednotlivého domu aspoň 500 Kč a podléhal-li v něm dne 1. dubna 1935 aspoň jeden nájemní předmět ustanovením zákona o ochraně nájemníků.

(2) Obec, jejíž zastupitelstvo se usneslo na zavedení daňové úlevy, jest povinna své usnesení, schválené zemským výborem, oznámiti berní správě.

(3) Daňová úleva záleží v tom, že se odečte od vyměřovacího základu činžovní daně v berních letech 1936 a 1937 po 50% nákladu učiněného na opravy, nejvýše však

1. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byly aspoň dvě třetiny nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 50% vyměřovacího základu činžovní daně,

2. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byla aspoň třetina nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 30% vyměřovacího základu činžovní daně,

3. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byla méně než třetina nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 25% vyměřovacího základu činžovní daně.

§ 2.

Vlastníci domů, dokončených před 1. lednem 1918, na které se nevztahují ustanovení § 1, mají nárok na daňovou úlevu záležející v tom, že se odečte od vyměřovacího základu činžovní daně v berních letech 1936 a 1937 po 30% nákladu učiněného na opravy, nejvýše však po 20% vyměřovacího základu činžovní daně, činí-li náklad na opravu u jednotlivého domu aspoň 500 Kč.

§ 3.

(1) Za opravu domu jest považovati opravu na domě neb uvnitř domu a také práce a zařízení, jimiž se trvale zlepší stav domu, zejména po stránce zdravotní nebo stavebně technické, a úpravy podkroví nebo sklepů za účelem vybudování úkrytů proti leteckým a jiným podobným útokům. Za opravy nelze považovati práce a zařízení, podniknuté pouze ze záliby nebo pro okrasu domu, a rozdělení většího bytu na menší, nebude-li každý takto vy-

tvořený byt opatřen vlastním nutným příslušenstvím, a to nejméně předsíní a záchodem.

(2) Daňová úleva poskytuje se na opravy, s nimiž bylo začato po vyhlášení tohoto nařízení a jež budou dokončeny do konce roku 1935.

(3) Daňová úleva nebude poskytnuta na opravy domů, jichž udržování není hospodárné nebo z veřejného zájmu žádoucí.

§ 4.

Vlastník domu, který se hodlá ucházeti o daňovou úlevu, musí oznámiti obci před zahájením oprav, kdy bude s nimi začato a jaký bude jejich rozsah; rovněž dobu dokončení oprav musí obci oznámiti ve lhůtě 15 dnů.

§ 5.

(1) Domáhá-li se vlastník domu daňové úlevy, musí předložití berní správě zároveň s příznáním k činžovní dani za berní rok 1936 kolku prosté osvědčení, obsahující údaje o způsobu oprav, o době, kdy s nimi bylo začato a kdy byly dokončeny, o výši a přiměřenosti jejich nákladu a o tom, že proti poskytnutí daňové úlevy není důvodu podle § 3, odst. 3. Jde-li o daňovou úlevu podle § 2, musí v osvědčení býti zároveň potvrzeno, že dům byl dokončen před 1. lednem 1918.

(2) O osvědčení podle odstavce 1 musí vlastník domu podati u obce do konce ledna 1936 kolku prostou žádost, doloženou účty, v níž uvede, jaké opravy byly provedeny, kdy s nimi bylo začato, kdy byly dokončeny a jaký náklad byl na ně vynaložen. O žádosti rozhodne obec nejpozději do 15. prosince 1936, a to s konečnou platností. Nerozhodne-li obec o žádosti v uvedené lhůtě, může se vlastník domu domáhati daňové úlevy u berní správy kolku prostou žádostí, podanou současně s příznáním k činžovní dani za berní rok 1936. K žádosti jest připojití úřední doklad o tom, kdy u obce byla podána žádost za vydání osvědčení podle odstavce 1, potvrzení stavebního úřadu o způsobu oprav, o tom, kdy s nimi bylo začato a kdy byly dokončeny, a o tom, že proti poskytnutí daňové úlevy není důvodu podle § 3, odst. 3, mimo to pak účty za provedené opravy, potvrzené obcí co do přiměřenosti nákladu; jde-li o daňovou úlevu podle § 2, jest k žádosti ještě připojití potvrzení stavebního úřadu o tom, že dům byl dokončen před 1. lednem 1918.

(3) Berní správy mohou, mají-li pochybnosti, samy přezkoumati nebo dáti přezkoumati okolnosti podle odstavců 1 a 2, zejména šetřením u oprávněných živnostníků, kteří stavební práce prováděli nebo na ně dodávali materiál.

§ 6.

Rozsahu nebo odepření daňové úlevy lze odporovati jen odvoláním z platného rozkazu na činžovní daň.

§ 7.

(1) Kde se v tomto nařízení mluví o vlastníkovi domu, rozumějí se jím také ostatní osoby uvedené v § 119 zákona o přímých daních.

(2) Pokud není tímto nařízením jinak předepsáno, platí obdobně ustanovení zákona o přímých daních.

§ 8.

Snížení vyměřovacího základu činžovní daně z důvodu daňové úlevy nemá vlivu na základ pro vyměrování obecních dávek, vybíraných na podkladě nájemného (nájemní hodnoty).

§ 9.

Nesprávné údaje o okolnostech, podmiňujících daňovou úlevu, trestají se podle hlavy VIII zákona o přímých daních.

Čl. II.

Ustanovení čl. I, § 5, odst. 2 vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 159 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některé zákony týkající se bytové péče, doplňuje se takto:

„V tomto případě může však vlastník domu domáhati se daňové úlevy zvláštní kolku prostou žádostí, podanou zároveň s příznáním k činžovní dani za berní rok 1935. K žádosti jest připojití úřední doklad o tom, kdy u obce byla podána žádost za vydání osvědčení podle odstavce 1, potvrzení stavebního úřadu o způsobu oprav, o tom, kdy s nimi bylo začato a kdy byly dokončeny, a o tom, že proti poskytnutí daňové úlevy není důvodu podle § 3, odst. 3, mimo to pak účty za provedené opravy, potvrzené obcí co do přiměřenosti nákladu.“

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě s ministry sociální péče a veřejných prací.

T. G. Masaryk v. r.
Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.
Dr. Černý v. r.
Dr. Trapl v. r.
Dr. Krčmář v. r.
Dr. Dérer v. r.
Dostálek v. r.
Bechyně v. r.

Dr. Czech v. r.
Dr. Hodža v. r.
Bradáč v. r.
Dr. Meissner v. r.
Dr. Spina v. r.
Dr. Franke v. r.
Dr. Šrámek v. r.